

ارزیابی آسیب پذیری و تخریب میراث ژئومورفولوژیکی تحت تأثیر توسعه شهری خرم‌آباد

ابراهیم مقیمی* - استاد گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
مصطفی عجمی - دانشیار گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
مجتبی یمانی - استاد گروه جغرافیای طبیعی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
فاطمه مرادی پور - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.

پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۲۹ تائید نهایی: ۱۳۹۹/۰۴/۲۶

چکیده

میراث ژئومورفولوژیکی شهری مستعد تخریب ناشی از فعالیت‌های انسانی مرتبط با توسعه شهری و ایجاد ساختارهای زیربنایی است. برای درک اثر توسعه شهری بر میراث ژئومورفولوژیکی و ضرورت حفاظت از این میراث ارزشمند، پژوهش حاضر به صورت موردی در شهر خرم‌آباد انجام شده است. داده‌های تحقیق از طریق کارهای میدانی، نقشه‌های موضوعی و منابع تصویری موجود به دست آمده است. این تحقیق با یک رویکرد نوآورانه از طریق تلفیق کارهای میدانی، روش‌های سنجش از دور و ارزیابی کمی انجام شده است. بدین صورت که ابتدا میراث ژئومورفولوژیکی محدوده شهری خرم‌آباد طی چندین مرحله کار میدانی فهرست برداری و تحلیل اهمیت شده است. در مرحله بعد میزان توسعه شهری خرم‌آباد طی سه دهه اخیر از طریق تصاویر ماهواره‌ای استخراج شده و اثرات آن بر میراث ژئومورفولوژیکی مورد بررسی قرار گرفته است. در نهایت میزان خطر تخریب هر کدام از میراث‌های ژئومورفولوژیکی شهر خرم‌آباد بر اساس شاخص خطر تخریب بریلها (۲۰۱۶) مشخص گردیده است. نتایج نشان داد که منطقه شهری خرم‌آباد طی دوره ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸ حدود سه برابر افزایش یافته و در این زمان بسیاری از آثار میراث ژئومورفولوژیکی مورد تخریب واقع شده و یا ارزش‌های عمده آن (زیبایی‌شناسی، علمی، آموزشی، گردشگری و ...) از بین رفته‌اند. نتایج ارزیابی خطر تخریب نیز نشان داد که ژئومورفوسایت‌های مخلکوه، آبشار طلایی و همین‌طور غار کنجدی به علت گسترش سریع مناطق مسکونی، کنترل نشده و حتی غیرقانونی، در معرض بیشترین تخریب ناشی از فعالیت‌های انسانی از جمله ساخت و ساز، تسطیح و جاده سازی، رها سازی زباله، استفاده و بهره‌برداری خصوصی و غیره قرار دارند. بر این اساس اختصاص شرایط حفاظتی برای آن‌ها از جمله تعیین عرصه و حریم قانونی ضروری است.

وازگان کلیدی: میراث ژئومورفولوژیکی شهری، خطر تخریب، ژئوتوریسم، شهری، خرم‌آباد.

مقدمه

در سال‌های اخیر، ایده‌های میراث زمین‌شناختی شهری، میراث ژئومورفولوژیکی شهری و ژئوتوریسم شهری در بین دانشمندان و متخصصان، اهمیت زیادی به دست آورده است (لیکاردو و همکاران^۱، ۲۰۱۲؛ بوگی و همکاران^۲، ۲۰۱۴؛ دل لاما و همکاران^۳، ۲۰۱۵؛ چان و گادسی^۴، ۲۰۱۶؛ زاگازون و زاگازون^۵، ۲۰۱۶؛ رینارد و همکاران^۶، ۲۰۱۷). اگرچه شهرها، چشم‌اندازهایی هستند که با عناصر مصنوعی (ساختمان‌ها، جاده‌ها، پل‌ها و غیره) ایجاد شده‌اند، اما اغلب دارای پدیده‌های زمین‌شناختی و ژئومورفولوژیکی منحصر به فرد هستند (لیکاردو و همکاران، ۲۰۱۲؛ رینارد و همکاران، ۲۰۱۷). توسعه شهری و ایجاد ساختارهای زیربنایی بر زمین شهری بسیار تأثیر می‌گذارد و گاه به طور کامل باعث تخریب و نابودی لندفرم‌ها می‌شود (رینارد و همکاران، ۲۰۱۷). شهر یک چشم‌انداز انسان ساخت است که علیرغم تأثیر بر لندفرم‌ها امکان ارزیابی میراث ژئومورفولوژیکی در آن وجود دارد. مفهوم میراث ژئومورفولوژیکی شامل لندفرم‌ها و فرآیندهایی است که نقش کلیدی در درک تاریخ زمین دارند، اما همچنین دارای ارتباط با میراث بیولوژیکی و فرهنگی بوده (رینارد و کوراتزا^۷، ۲۰۱۶) و به طور مؤثر برای اهداف توسعه علمی، آموزشی و گردشگری مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند (عبدالمقصود و همکاران^۸، ۲۰۱۸). میراث ژئومورفولوژیکی، منابع ارزشمندی هستند که می‌توانند با حفاظت به نسل‌های آینده منتقل شوند (رینارد، ۲۰۰۹). ارزش‌گذاری لندفرم‌ها بخشی از یک فرآیند پیچیده اجتماعی «ایجاد میراث» است (رینارد و همکاران، ۲۰۱۱). در واقع، میراث ژئومورفولوژیکی و ژئومورفوسایت‌های آن بخشی از میراث منطقه هستند (کوراتزا و هوبلی^۹، ۲۰۱۸). یک ژئومورفو سایت شهری هم می‌تواند منشأ طبیعی و هم منشأ انسان ساخت داشته باشد که امکان توسعه ژئوتوریسم شهری را نشان می‌دهد و به ما اجازه می‌دهد بر رابطه بین جنبه‌های علمی چشم‌انداز و فرهنگی آن تأکید کنیم (دلمونت و همکاران^{۱۰}؛ بنابراین، ۲۰۱۳)؛ بنابراین، در مناطق شهری نیز میراث زمین‌شناختی و ژئومورفولوژیکی ارزشمندی وجود دارد و بسیاری از مناطق شهری جهان، نمونه‌های بسیار جالبی از میراث زمین را حفظ کرده‌اند (رودریگز و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۱). باگذشت زمان فعالیت‌های انسانی، منشأ طبیعی سکونت‌گاه‌های شهری و شرایط جغرافیایی دیرینه آن (ساختار پیش از بنیان گذاشتن آن) را توسط شهرسازی پنهان می‌کند (دلمونت و همکاران، ۲۰۱۶). فعالیت‌هایی نظیر تغییرات مهم شبکه رودخانه‌ها که با هدف کاهش خطر انجام می‌گیرد و تبدیل به یک جزء اساسی از چشم‌انداز ژئومورفولوژیکی شهری می‌شود (براندولینی^{۱۲}، ۲۰۱۷) یا مسدود شدن میانی بین بلوك آپارتمان‌ها و مناطق صنعتی طی ۵۰–۶۰ سال گذشته که برخی از ویژگی‌های کلیدی ژئوسایت‌های شهری تاریخی را پوشانده است (میهای و همکاران^{۱۳}، ۲۰۱۶). میراث زمین‌شناختی و ژئومورفولوژیکی شهری، اغلب به دلیل فعالیت‌های انسانی در شهرها، بسیار مستعد تأثیرات منفی و مخرب مربوطه است. به همین دلیل ژئوسایت‌ها و ژئومورفوسایت‌های واقع در مناطق شهری نیاز

^۱ Liccardo et al.

^۲ Borghi et al.

^۳ Del Lama et al.

^۴ Chan & Godsey

^۵ Zagozdzon & Zagozdzon

^۶ Reynard et al.

^۷ Reynard & Coratza

^۸ AbdelMaksoud et al.

^۹ Coratza & Hobléa

^{۱۰} Del Monte et al.

^{۱۱} Rodrigues et al.

^{۱۲} Brandolini

^{۱۳} Mihai et al.

به حفاظت جدی دارند (بورک و پراسر^۱، ۲۰۰۸؛ گری^۲، ۲۰۱۳؛ گارسیا-اورتیز و همکاران^۳، ۲۰۱۴؛ کرافتس و گوردون^۴، ۲۰۱۵؛ ویگس و همکاران^۵، ۲۰۱۵؛ بروکس و سمنیوک^۶، ۲۰۱۷؛ عبدالمقصود و همکاران^۷، ۲۰۱۸؛ بروسچی و کوراتزا^۸، ۲۰۱۸). تحقیقات و تجزیه و تحلیل میراث ژئومورفولوژیکی که تاکنون انجام شده، معمولاً در مناطق روستایی و طبیعی صورت گرفته است (رینارد، ۲۰۰۵؛ زوروس^۹، ۲۰۰۷؛ پریرا و همکاران^{۱۰}، ۲۰۰۷؛ اراتیک^{۱۱}، ۲۰۱۰؛ فیولیت و سورپ^{۱۲}، ۲۰۱۱؛ بولاتی و همکاران^{۱۳}، ۲۰۱۳؛ بریلها^{۱۴}، ۲۰۱۶؛ سلیر^{۱۵}، ۲۰۱۶). مطالعه در مورد میراث ژئومورفولوژیکی شهری و توسعه روش‌های خاص تحقیق (فهرست برداری، نظریه برداری، ارزیابی)، ذسبتاً نادر و محدود است (رینارد و همکاران، ۲۰۱۷؛ پیکا و همکاران^{۱۶}، ۲۰۱۶؛ دلمونت و همکاران، ۲۰۱۳). در ایران نیز اگرچه مطالعات زیادی در رابطه با شناسایی و ارزیابی میراث ژئومورفولوژیکی و ژئومورفوسایت‌های آن صورت گرفته (مقیمی، ۱۳۹۱؛ ۱۳۹۴؛ مقصودی و همکاران، ۱۳۹۳؛ یمانی و همکاران، ۱۳۹۱، ۱۳۹۳؛ علایی طالقانی و جلیلیان، ۱۳۹۱؛ شایان و همکاران، ۱۳۹۲؛ قنواتی و همکاران، ۱۳۹۳؛ مختاری، ۱۳۹۴، مقصودی و همکاران، ۱۳۹۷) اما تاکنون مطالعه‌ای در زمینه میراث ژئومورفولوژیکی شهری (فهرست برداری، ارزیابی و ...) صورت نگرفته است.

خرمآباد از محدود شهرهایی است که باوجود دارا بودن پتانسیل‌های ژئومورفولوژیکی فوق العاده برای جذب گردشگر و توسعه صنعت ژئوتوریسم شهری، به دلیل عدم مطالعه و برنامه‌ریزی مناسب، در انزوا مانده است. طبق بررسی‌های اولیه، شهر خرمآباد دارای توبوگرافی ویژه و میراث ژئومورفولوژیکی ارزشمند است که نیازمند شناخت، فهرست برداری و بررسی است. از سوی دیگر رشد جمعیت در شهر خرمآباد طی دهه‌های اخیر به شدت افزایش یافته است. آمارها نشان می‌دهد که جمعیتی در حدود ۲۲۸۱۰ میان سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵ خورشیدی به این شهر مهاجرت کرده و در آن ساکن شده‌اند. (قدیری و کشاورز، ۱۳۸۵). این روند مهاجرت در سال‌های اخیر شتاب بیشتری گرفته است، تا جایی که جمعیت شهر خرمآباد طبق سرشماری سال ۱۳۹۵ مرکز آمار ایران برابر با ۳۷۳/۴۱۶ نفر بوده است؛ با توجه به افزایش رشد شهرنشینی طی دهه‌های اخیر و درنتیجه توسعه فیزیکی شهر و ایجاد ساختارهای زیربنایی، بررسی تأثیر فشار شدید توسعه شهری بر میراث ژئومورفولوژیکی شهری در راستای اهداف حفاظت و توسعه پایدار ضروری است؛ بنابراین مهم‌ترین هدف از انجام تحقیق حاضر، فهرست برداری دقیق از میراث ژئومورفولوژیکی محدوده شهر خرمآباد و پیرامون آن جهت معرفی یک مجموعه ارزشمند به گردشگران و محققان و همچنین تحلیل اهمیت حفاظت این میراث ارزشمند

^۱ Burek & Prosser

^۲ Gray

^۳ Garc'ia-Ortiz et al.

^۴ Crofts & Gordon

^۵ Vegas et al.

^۶ Brocx & Semeniuk

^۷ AbdelMaksoud et al.

^۸ Bruschi & Coratza

^۹ Zouros

^{۱۰} Pereira et al

^{۱۱} Erhardtic

^{۱۲} Feuillet and Sourp

^{۱۳} Bollati et al

^{۱۴} Brilha

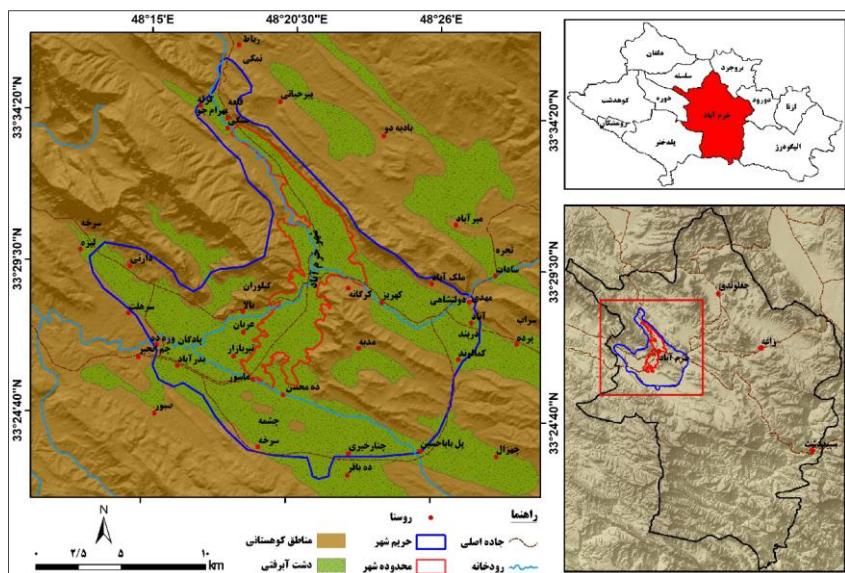
^{۱۵} Sellier

^{۱۶} Pica et al

برای جامعه شهری است. علاوه بر این، بررسی اثر رشد شهرنشینی، توسعه و گسترش فیزیکی شهر و فعالیت‌های انسانی بر میراث ژئومورفولوژیکی شهری خرم‌آباد از اهداف دیگر این تحقیق است.

منطقه مورد مطالعه

شهر خرم‌آباد بزرگ‌ترین شهر لرستان، بیست و سومین شهر پرجمعیت ایران و مرکز شهرستان خرم‌آباد و استان لرستان است (شکل ۱). جمعیت آن طبق سرشماری سال ۱۳۹۵ مرکز آمار ایران، ۳۷۳/۴۱۶ نفر است (سرشماری عمومی نفوس و مسکن، ۱۳۹۵). شهر خرم‌آباد در ارتفاع ۱۱۴۷/۸ متری از سطح دریا واقع شده است و از طرف شمال به تپه کیو با ارتفاع ۱۲۹۰ متر، از طرف شمال شرقی به دامنه‌های متحمل کوه به ارتفاع ۱۸۰۲ متر، از طرف جنوب شرقی به کوههای شیر کشان به ارتفاع ۱۷۶۵ متر و پشتہ حسین‌آباد و کوه پشتہ به ارتفاع ۱۵۵۰ متر محدود است. همچنین از طرف غرب به شاخه‌هایی از سفیدکوه که تا حاشیه شهر پیش آمده و شهر را محدود کرده است، منتهی می‌شود و تنها نقطه جنوبی شهر در دشتی به نام کُرگاه شرقی قرار گرفته است. شهر خرم‌آباد دارای آب و هوای نیمه مرطوب با تابستان گرم و زمستان نسبتاً سرد و میانگین بارش سالانه ۴۹۹ میلی‌متر است (اداره کل هواشناسی لرستان، ۱۳۹۷). ناحیه موردنظر با داشتن کوههای پیوسته و ممتد، در راستای شمال غربی و جنوب شرقی یکی از بهترین نمونه‌های کوهستانی چین‌خورده و یکپارچه را تشکیل می‌دهد که نواحی پست آن شامل دشت‌های آبرفتی است (شکل ۱).

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه

داده‌ها و روش تحقیق

برای دستیابی به اهداف این تحقیق داده‌های جدول ۱ مورد استفاده قرار گرفته است؛ این داده‌ها شامل اطلاعات میدانی، داده‌های سازمانی و منابع تصویری موجود می‌باشد. ابزارهای مورد استفاده نیز شامل نقشه‌های موضوعی (زمین‌شناسی، توپوگرافی و ...)، ابزارهای میدانی (GPS، دوربین عکاسی)، مدل‌ها (مدل بریلها، ۲۰۱۶) و نرم‌افزارها از جمله نرم‌افزار ENVI برای پردازش تصاویر ماهواره‌ای و نرم‌افزار ARC GIS 10.6 برای ترسیم نقشه‌ها است.

جدول ۱: لیست داده‌های مورد استفاده در مطالعه حاضر

منبع	مقیاس- قدرت تفکیک	داده	
مطالعه حاضر	۱:۵۰۰۰	ژئومورفولوژی و ژئومورفسایت‌ها	
سازمان نقشه‌برداری کشور	شیت‌های ۱:۲۵۰۰	DEM با قدرت تفکیک ۱۰ متر	
سازمان نقشه‌برداری کشور	۱:۲۵۰۰	رودخانه و جاده	
اداره کل مسکن و شهرسازی استان لرستان	-	مرز محدوده و حریم قانونی شهر خرمآباد	
سازمان زمین‌شناسی کشور	۱:۱۰۰۰۰	زمین‌شناسی	
مرکز آمار ایران	-	داده‌های جمعیتی	
USGS	۳۰ متر	سنجدۀ TM	تصاویر ماهواره‌ای (لنست) (۸، ۷، ۵)
USGS	۳۰ متر	سنجدۀ ETM+	
USGS	۳۰ متر	سنجدۀ OLI	

برای ارزیابی آسیب‌پذیری و تخریب میراث ژئومورفولوژیکی و ضرورت حفاظت از این میراث ارزشمند، روش تجزیه و تحلیل مورد استفاده، در سه مرحله به شرح زیر انجام شده است:

الف) فهرست برداری و بررسی میراث ژئومورفولوژیکی شهری

اصول کلی فهرست برداری و ارزیابی میراث ژئومورفولوژیکی و زمین‌شناسی در آثار بریلها (۲۰۱۶)، رینارد و بریلها (۲۰۱۸) و بتارد و همکاران^۱ (۲۰۱۸) آمده است. با این حال، متخصصان مختلف با توجه به درک خود از میراث ژئومورفولوژیکی و اهداف پژوهش‌های تحقیقاتی خود، رویکردهای مختلفی را دنبال می‌کنند. روش مورد استفاده در این تحقیق، بر مبنای روش بریلها (۲۰۱۶) و ویژگی‌های منطقه مورد مطالعه است؛ ۱) شنا سایی، تعیین موقعیت با GPS و فهرست برداری میراث ژئومورفولوژیکی؛ ۲) توصیف میراث ژئومورفولوژیکی طی چندین مرحله بررسی میدانی و منابع منتشر شده؛^۲ ۳) تحلیل اهمیت میراث ژئومورفولوژیکی برای دانشمندان، مردمان و گردشگران و^۳ ارزیابی وضعیت حفاظت و تعیین عوامل آسیب‌های گذشته، حال و آینده. وضعیت حفاظت بسته به درجه از دست دادن اطلاعات با ارزش یک پدیده، متفاوت است. در این مرحله وضعیت حفاظت و میزان آسیب به صورت بصری ارزیابی شده است. آسیب قابل توجه نیز اهمیت ژئوسایت را کاهش می‌دهد (روبان^۴، ۲۰۱۰)؛ بنابراین توصیف میراث ژئومورفولوژیکی، پیدا کردن عوامل اصلی آسیب/تخرب را امکان‌پذیر می‌سازد.

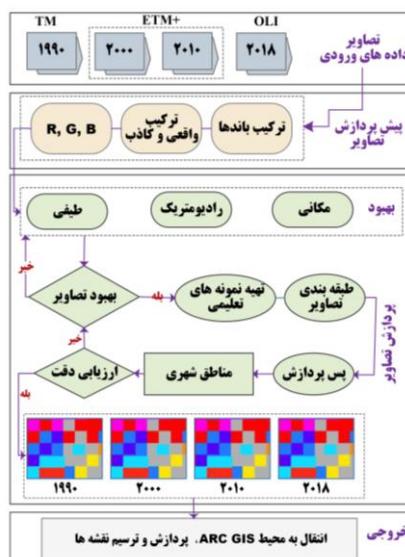
ب) روند توسعه شهری

بدون شک، رشد ناحیه شهری در محله‌هایی که دارای میراث ژئومورفولوژیکی غنی می‌باشند، به عنوان عامل اصلی خسارت این میراث محسوب می‌شود. این رشد منجر به افزایش فشارهای انسانی در قلمرو می‌شود. به عنوان مثال، ساخت و ساز، ایجاد جاده‌ها و زیر ساخت‌ها، دفع زباله، بازدیدهای مکرر و غیره، باعث تأثیر مسنت‌گیری، «فیزیکی» بر میراث زمین‌شناسی و میراث ژئومورفولوژیکی محلی و تخریب آن و همچنین «پوشش» این میراث در محیط شهری می‌شود.

^۱ Betard et al

^۲ Ruban

(عبدالمقصود و همکاران، ۲۰۱۸) که در هر دو مورد باعث افزایش خطر تخریب و آسیب به میراث ژئومورفولوژیکی می‌شود. توسعه فیزیکی شهری در منطقه مورد مطالعه بر اساس تجزیه و تحلیل تصاویر ماهواره‌ای، استخراج شده است. مراحل پیش‌پردازش، بهبود و پردازش تصاویر برای دستیابی به اهداف این مطالعه انجام شد. سپس نرم‌افزار GIS 10.2 نیز برای ترسیم منحنی‌های تفسیری منطقه شهری برای چهار دوره زمانی مورد استفاده قرار گرفت و اطلاعات تفسیر شده در نقشه‌های ویژه ارائه شده است. مدل مفهومی استخراج دینامیک توسعه شهری خرم‌آباد در شکل ۲ ارائه شده است.

شکل ۲: مدل مفهومی استخراج دینامیک توسعه شهری خرم‌آباد

ج) ارزیابی کمی خطر تخریب میراث ژئومورفولوژیکی

بر اساس روش بریلها (۲۰۱۶)، خطر نابودی و تخریب ژئومورفو سایتها بر اساس ۵ معیار محا سبیه می‌گردد (جدول ۲). شاخص‌های هر معیار از ۱ تا ۴ امتیاز دریافت می‌کنند. امتیاز صفر نیز می‌تواند به شاخص‌ها تعلق گیرد. امتیاز نهایی آن از حاصل جمع ۵ معیار محا سبیه می‌گردد. برای اهداف مدیریتی میزان خطر تخریب به سه گروه کم، متوسط و زیاد تقسیم می‌گردد (جدول ۳). به طور کلی دسترسی مناسب به سایت، به علت این که باعث افزایش تعداد بازدیدکنندگان می‌شود یک مزیت در نظر گرفته می‌شود. با این حال، دسترسی مناسب به سایت از لحاظ آسیب‌پذیری یک خطر تلقی می‌گردد، زیرا با افزایش تعداد بازدیدکنندگان، خطر تخریب در سایت افزایش می‌باشد. یک سایت، زمانی که خصوصیات اصلی عناصر زمین‌شناسی احتمال بالایی از تخریب به وسیله طبیعت یا فاکتورهای انسانی داشته باشد، زمانی که سایت تحت حمایت قانونی قرار نگرفته باشد و زمانی که در نزدیکی مناطق بالقوه خطرناک و یا فعال قرار گرفته باشد، حداکثر امتیاز را دریافت می‌کند.

جدول ۲: معیارهای خطر تخریب در روش بریلها (۲۰۱۶)

امتیاز	معیارها
تخرب عناصر زمین‌شناسی	
۴	احتمال تخریب تمامی عناصر زمین‌شناسی
۳	احتمال تخریب عناصر اصلی زمین‌شناسی
۲	احتمال تخریب عناصر ثانویه زمین‌شناسی
۱	احتمال پایین تخریب عناصر ثانویه زمین‌شناسی

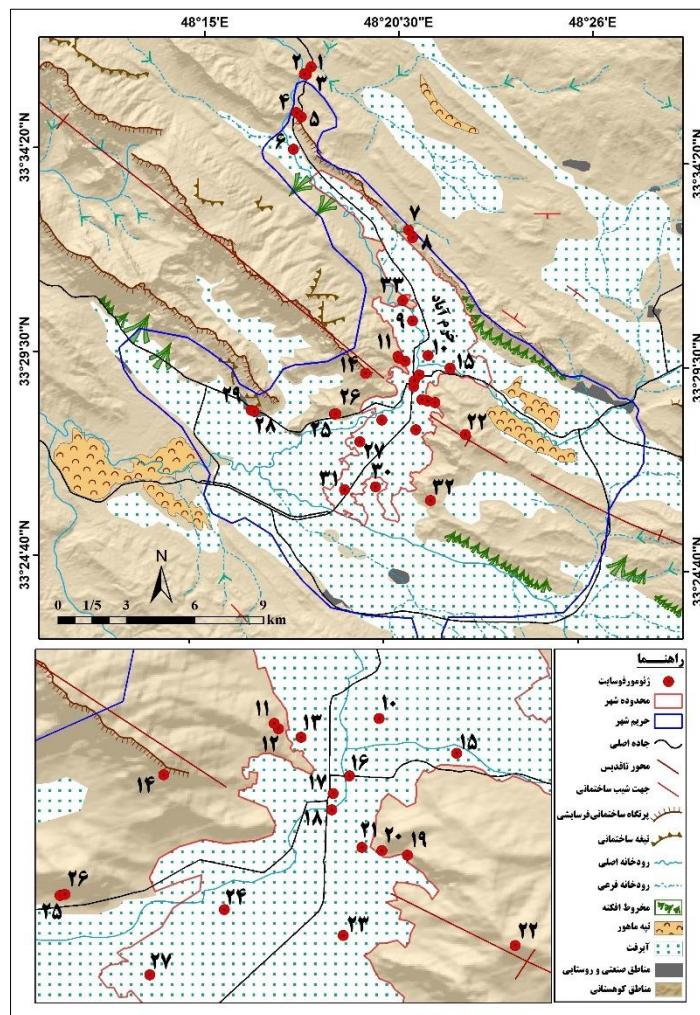
نزدیکی به مناطق با پتانسیل ایجاد تخریب	
۴	سایت در فاصله کمتر از ۵۰ متری از مناطق دارای پتانسیل تخریب قرار گرفته است
۳	سایت در فاصله کمتر از ۲۰۰ متری از مناطق دارای پتانسیل تخریب قرار گرفته است
۲	سایت در فاصله کمتر از ۵۰۰ متری از مناطق دارای پتانسیل تخریب قرار گرفته است
۱	سایت در فاصله کمتر از ۱۰۰۰ متری از مناطق دارای پتانسیل تخریب قرار گرفته است
حفظat و حمایت قانونی	
۴	سایت در یک منطقه بدون حفاظت قانونی و کنترل دسترسی قرار گرفته است
۳	سایت در یک منطقه بدون حفاظت قانونی ولی با کنترل دسترسی قرار گرفته است
۲	سایت در یک منطقه با حفاظت قانونی و بدون کنترل دسترسی قرار گرفته است
۱	سایت در یک منطقه با حفاظت قانونی و با کنترل دسترسی قرار گرفته است
دسترسی	
۴	سایت در فاصله کمتر از ۱۰۰ متری جاده آسفالت و یا پارکینگ اتوبوس قرار گرفته است
۳	سایت در فاصله کمتر از ۵۰۰ متری از جاده آسفالت قرار گرفته است
۲	دسترسی به سایت با اتوبوس از طریق جاده خاکی امکان‌پذیر است
۱	سایت بدون دسترسی مستقیم با جاده اما در فاصله کمتر از ۱ کیلومتری جاده اتوبوس رو قرار دارد
تراکم جمعیت	
۴	سایت در یک محدوده شهری با بیش از ۱۰۰۰ ساکن در کیلومترمربع قرار گرفته است
۳	سایت در یک محدوده شهری با ۱۰۰۰ تا ۲۵۰ ساکن در کیلومترمربع قرار گرفته است
۲	سایت در یک محدوده شهری با ۲۵۰ تا ۱۰۰ ساکن در کیلومترمربع قرار گرفته است
۱	سایت در یک محدوده شهری کمتر از ۱۰۰ ساکن در کیلومترمربع قرار گرفته است

جدول ۳: وزن معیارهای خطر تخریب و طبقه‌بندی خطر تخریب در روش بریلها (۲۰۱۶)

وزن معیارهای خطر تخریب		طبقه‌بندی خطر تخریب	
خط تخریب	وزن کلی	۳۵	تخرب عناصر زمین‌شناسی
کم	کمتر از ۲۰۰	۲۰	نزدیکی به مناطق با پتانسیل ایجاد تخریب
متوسط	بین ۲۰۱ تا ۳۰۰	۲۰	حمایت قانونی
زیاد	بین ۳۰۱ تا ۴۰۰	۱۵	دسترسی
		۱۰	تراکم جمعیت
		جمع: ۱۰۰	

نتایج

در محیط‌های شهری دو دسته میراث ژئومورفولوژیکی تاکنون شناخته شده است. ۱- هر ژئومورفو سایتی (لندفرمی که به عنوان میراث توسط جامعه علمی تعریف شده) که در فضای شهری قرار دارد، مانند آبشار، غار، یخرفت و غیره. ۲- محل خاصی که به درک متقابل بین ژئومورفولوژی و توسعه شهری کمک می‌کند (رینارد و همکاران، ۲۰۱۷). بر این اساس نتایج فهرست برداری انواع مختلف میراث ژئومورفولوژیکی در شکل ۳ و جدول ۴ ارائه شده است.

شکل ۳: ژئومورفولوژی و موقعیت ژئومورفوسایت‌های مورد مطالعه

جدول ۴: راهنمای و فهرست ژئومورفوسایت‌ها در شکل ۳

نام ژئومورفوسایت	شماره در نقشه	نام ژئومورفوسایت	شماره در نقشه	نام ژئومورفوسایت	شماره در نقشه
آسیاب گبری خرم‌آباد	۲۳	اشکفت قمری	۱۲	پرتگاه (ایه‌های رنگین)	۱
رودخانه خرم‌آباد (پل شاپوری)	۲۴	گرداب سنگی	۱۳	غار کارستی ماهی بازان	۲
(۱) اشکفت	۲۵	پناهگاه پاسنگر	۱۴	تپه سنگر ماهی بازان	۳
(۲) اشکفت	۲۶	رودخانه کرگانه	۱۵	رودخانه ریاط و تنگ شیبیخون	۴
تپه چپا خندق	۲۷	رودخانه خرم‌آباد (پل صفوی)	۱۶	مخملکوه	۵
- مجموعه کارستی کارن	۲۸	تپه فلك الافلاک	۱۷	رودخانه ریاط	۶
سراب نیلوفر	۲۹	چشمه گلستان	۱۸	آبشار طلایی	۷
تپه توق و توچ (پله)	۳۰	حوض موسی	۱۹	دره آبشاران و	۸

برج				مخملکوه	
تپه ماسور	۳۱	طاق طبیعی سنگ سیلا	۲۰	دریاچه کیو	۹
غار کنجدی	۳۲	سنگنوشته	۲۱	چشمہ سراب شهرها	۱۰
تپه کلاته کیو	۳۳	مجموعه بام لرستان	۲۲	اشکفت منطقه تختی	۱۱

طبق نتایج به دست آمده از فهرست برداری ژئومورفو سایت ها، ۳۳ ژئومورفو سایت تیپیک در محدوده شهر خرمآباد و پیرامون آن فهرست برداری شد. این ژئومورفو سایت ها را می توان در چهار دسته اصلی ژئومورفو سایت های کارستی (مانند غارها، اشکفت ها، چشمہ ها و سراب های کارستی، طاق طبیعی، مجموعه کارن ها)، ژئومورفو سایت های مربوط به عملکرد جریان آب (مانند رودخانه های رباط، کرگانه و خرمآباد، آبشار طلایی، تنگ شبیخون)، تکتونیکی (مانند مخملکوه، با میان یک دره با چشم انداز زیبا شکل گرفته است (شکل ۴:۱). از جمله ژئومورفو سایت های خرمآباد می توان به غارها و اشکفت ها اشاره کرد. غار قمری یک نمونه تیپیک و منحصر به فرد است که (در تاریخ ۱۰ مهر ۱۳۸۰ با شماره ثبت ۴۱۴۴ در فهرست آثار ملی کشور نیز به ثبت رسیده است؛ این غار مشرف به گرداب سنگی، دارای دو سالن و اشکال استالاگمیت و استالاگمیت است (شکل ۴:۲). در منطقه خرمآباد دو رودخانه کرگانه و رباط جاری است که از به هم پیوستن آن ها در شهر خرمآباد، رودخانه خرمآباد تشکیل می شود که در مرکز شهر جریان دارد (شکل ۴:۹). رودخانه رباط از دره ای عمیق و تنگ شبیخون (شکل ۴:۶) که جاده الاشتراک به خرمآباد در آن احداث شده است در جهت جنوب جریان می یابد. در مسیر این رودخانه ها، از گذشته تاکنون پل های متعددی بنا شده است که از میان آن ها به دو پل تاریخی و مهم شاپوری و صفوی می توان اشاره کرد؛ این دو پل سنگی از جاذبه های ژئوتوریستی شهر خرمآباد مح سوب می شوند. طاق طبیعی سنگ سیلا (شکل ۴:۷) در منطقه کوی فلسطین خرمآباد، یک پدیده کارستی است که شکافی بزرگ در دل کوه ایجاد کرده است و در بین عامه مردم به شکل نیم تنه یک اسب که بر روی زمین خوابیده، معروف است. جنس این طاق طبیعی از آهک می باشد و دارای بافتی به شکل قطعات در اندازه آجر و بزرگ تر و با چینشی منظم می باشد. از دیگر میراث ژئومورفولوژیکی شاخص در خرمآباد می توان به مخملکوه و ژئوسایت های آن اشاره کرد که در ضلع شمال شرقی خرمآباد امتداد یافته است. این کوه به دلیل پوشش و سیع گلسانگی آن به مخملکوه معروف است که علاوه بر آن دارای دره ها و اشکال فرسایشی زیبا و منحصر به فرد است (شکل ۴:۴، ۵، ۸ و ۱۰). در مرکز شهر، تپه فلک الافلاک و قلعه ای تاریخی به همین نام بر روی آن از مقاصد دیگر گردشگری خرمآباد است؛ این قلعه مانند نگین شهر در قسمت مرکزی شهر قرار گرفته و بر تمام شهر مسلط است (شکل ۴:۳).

شکل ۴: نمونه‌های از میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرمآباد. ۱) نمایی از شهر خرمآباد، ۲) غار قمری، ۳) تپه و قلعه فلک الافلاک، ۴) بام خرمآباد، ۵) ترانشه‌ای از مخملکوه، ۶) تنگ شبیخون و رودخانه خرمآباد، ۷) طاق طبیعی سنگ سیلا، ۸) نمایی از مخملکوه، ۹) رودخانه خرمآباد در مرکز شهر، ۱۰) نمایی از مخملکوه و شکل‌های فرسایشی آن

از دیگر ژئومورفوسایت‌های شهر خرمآباد می‌توان به دره آبشاران و دره پارک جنگلی اشاره کرد که با اشکال فرسایشی و چشم‌اندازی زیبا در ضلع شمال شرقی شهر واقع شده‌اند (شکل ۵ و ۷). در دره آبشاران، آبشارانها و هو پیچه‌هایی زیبا شکل گرفته‌اند که مهم‌ترین آن‌ها به آبشار طلایی معروف است (شکل ۵؛ ۳). در جنوب غربی شهر، مجموعه کارستی زیبا با کارن‌های توسعه‌یافته و سراب نیلوفر در کنار آن چشم‌انداز زیبایی را به وجود آورده است (شکل ۵، ۲، ۵، ۶). در شهر خرمآباد و پیرامون آن چندین چشمه کارستی نیز وجود دارند که به صورت سراب یا گرداب هستند. این چشمه‌ها شامل سراب شهوا، چشمه گلستان و گرداب سنگی می‌باشند. لیتوولوژی غالب سازنده‌های محل این چشمه‌ها آهک است. علت اصلی خروج آب از این سازنده‌ها وجود شکستگی‌ها، درزهای و انحلال و پدیده کارستی شدن است. سراب گلستان به صورت چندین چشمه از زیر تپه‌ای که قلعه فلک الافلاک روی آن بنا شده (سازند ایلام) جاری می‌شود؛ آب این چشمه‌ها از طریق چندین نهر و جوی به رودخانه خرمآباد می‌ریزد. گرداب سنگی که در گویش محلی به گرداو بردینه معروف است از سازند سروک بیرون می‌ریزد و بنای این چشمه که به شکل استوانه‌ای شکل است و مصالح آن از سنگ و ساروج می‌باشد، یکی از آثار باستانی شهر خرمآباد نیز به حساب می‌آید. قطر آن بدون احتساب ضخامت دیوار $20/20$ متر و ارتفاع آن تا کف چشمه $10/30$ متر است (شکل ۵؛ ۴). علاوه بر این، در شهر خرمآباد چندین دریاچه مصنوعی وجود دارد که چشم‌اندازی زیبا به شهر بخشیده‌اند. مهم‌ترین این دریاچه‌ها، دریاچه طبیعی-مصنوعی کیو است که یکی از زیباترین

مقصدہای گردشگری در شهر خرمآباد است. مساحت دریاچه کیو حدود هفت هکتار و عمق آن در نقاط مختلف دریاچه بین سه تا هفت متر متغیر است. دریاچه کیو تا سال ۱۳۵۴ به سراب طبیعی کیو معروف بود و بعد از آن توسعه شهردار وقت به دریاچه تبدیل شده است (شکل ۵ و ۶).

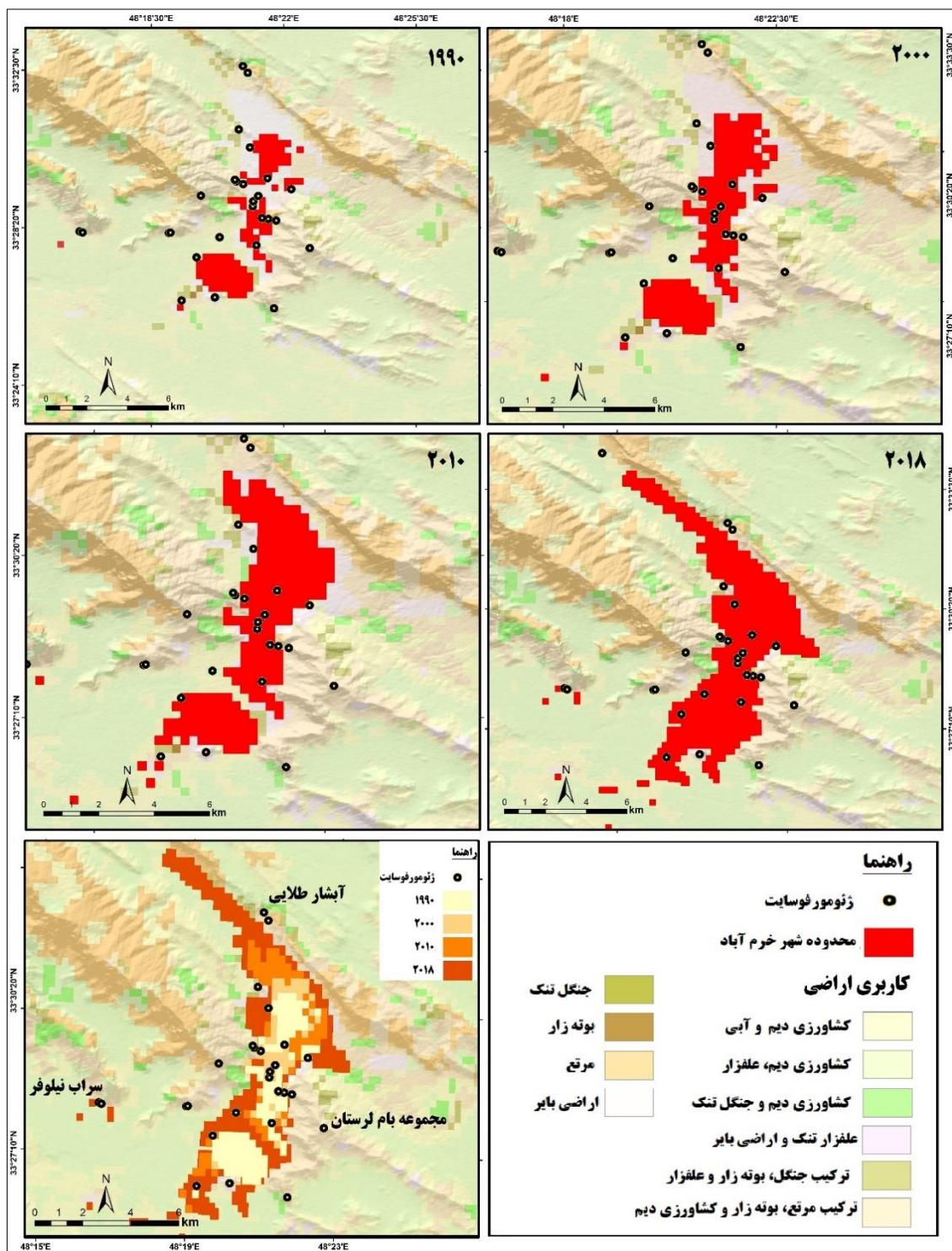

شکل ۵: نمونه‌هایی از میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرمآباد. ۱) سراب نیلوفر، ۲) دره آبشاران، ۳) آبشار طلایی، ۴) گرداب سنگی، ۵) مجموعه کارن‌ها، ۶) دره و اشکال فرسایشی در پارک جنگلی، ۸) پل صفوی، ۹ و ۱۰) دریاچه کیو، ۱۱) خرمآباد از بالا، ارتفاعات غربی

توسعه مسکونی شهر خرمآباد

شهر خرمآباد تحت تأثیر عوامل ژئومورفولوژیکی به صورت خطی و در امتداد رودخانه خرمآباد توسعه پیدا کرده است. میزان توسعه مناطق مسکونی شهر طی سه دهه اخیر استخراج شده که نتایج آن در شکل ۶ و جدول ۵ ارائه شده است. مساحت محدوده مسکونی در سال ۱۹۹۰ (۱۳۶۹ شمسی) حدود ۹/۱۶ کیلومترمربع بوده که تعداد ۱۰ ژئومورفو سایت از ۳۳ ژئومورفو سایت مورد بررسی در این محدوده، وجود داشت. در سال ۲۰۰۰ (۱۳۷۹ شمسی) مساحت منطقه مسکونی شهر به ۱۳/۵ کیلومترمربع افزایش می‌یابد که طی آن دو ژئومورفو سایت دیگر در محدوده مسکونی قرار می‌گیرد. در سال ۲۰۱۰ مساحت منطقه مسکونی به ۱۷/۳ کیلومترمربع و تعداد ژئومورفو سایت‌های محدوده مسکونی به ۱۶ مورد می‌رسد. بدین معنی که تعداد ۴ ژئومورفو سایت دیگر طی این ۱۰ سال در محدوده منطقه مسکونی قرار می‌گیرد. نهایتاً از سال

۲۰۱۰ تا ۲۰۱۸ مساحت محدوده مسکونی افزایش چشمگیری یافته و به حدود ۲۹/۳۶ کیلومترمربع می‌رسد. طی این دوره نیز تعداد ژئومورفو سایت‌های محدوده مسکونی به ۲۲ مورد می‌رسد. به طور کلی مساحت محدوده مسکونی شهر خرم‌آباد از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸ (از ۱۳۶۹ تا ۱۳۹۷) بیش از سه برابر افزایش یافته است که طی آن نیز تعداد ژئومورفو سایت تحت تأثیر فعالیت‌های انسانی در محدوده مسکونی قرار گرفته است.

شکل ۶: توسعه مسکونی شهر خرم‌آباد از ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸

جدول ۵: مساحت محدوده مسکونی خرمآباد طی دوره ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸

سال	مساحت (کیلومتر مربع)	تعداد ژئومورفوسایت
۱۹۹۰	۹/۱۶	۱۰
۲۰۰۰	۱۲/۵	۱۲
۲۰۱۰	۱۷/۳	۱۶
۲۰۱۸	۲۹/۳۶	۲۲

بنابراین با روند توسعه فیزیکی شهر، افزایش فشارهای جمعیتی و دسترسی آسان‌تر جوامع انسانی به میراث ژئومورفولوژیک شهری، راهسازی و ایجاد معابر، تأسیس تفرجگاه‌های ناموزون و بدون برنامه و همین‌طور فرایند تسطیح و خاکبرداری مناطق کوهستانی برای ایجاد منازل مسکونی عمدتاً غیرمجاز در پایکوه‌ها، ریختن زباله و پسماندهای شهری، استفاده و بهره‌برداری‌های خصوصی؛ و در پی آن نبود یک برنامه همگام با این توسعه سریع، جهت ایجاد حریم‌های حفاظتی و منع قانونی برای پیشگیری از تخریب این ژئومورفوسایت‌ها، موجب افزایش فشار فزاینده و در نتیجه تخریب بیش از پیش در محدوده ژئومورفوسایت‌ها شده است (شکل ۷).

شکل ۷: نمونه‌هایی از میراث ژئومورفولوژیکی تخریب شده تحت تأثیر توسعه شهری و فعالیت‌های انسانی. ۱ و ۲) ساخت‌وساز، زباله و شعارنویسی در دامنه مخلملکوه، ۳ و ۸) مسدود شدن مسیر دسترسی به حوض موسی و دره آن، ۴) تسطیح و راهسازی در دره آبشاران، ۵) توسعه مسکونی ناموزن در چشم‌انداز پایکوهی، ۶) تخریب بام شهر در اثر جاده‌سازی‌های فشرده، ۷) بهره‌برداری خصوصی از چشم‌هه و اشکفت سنگر ماهی بازان

ارزیابی خطر تخریب

با توجه به نتایج به دست آمده از ارزیابی معیارهای خطر تخریب (جدول ۶)، در میان میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرم‌آباد، سنگنو شته، غار قمری، مجموعه کارستی-کارن، اشکفت منطقه تختی و پناهگاه پا سنگر در معرض کمترین

خطر تخریب قرار دارند. این ژئومورفو سایت‌ها از لحاظ تخریب عناصر زمین شناستی، نزدیکی به مناطق با پتانسیل ایجاد تخریب، حمایت قانونی، دسترسی، تراکم جمعیت، کمترین امتیاز خطر تخریب را دریافت کرده‌اند. برای مثال، غار قمری و سنتگ نو شته به دلیل حمایت قانونی (ثبت ملی) و مجموعه کارستی-کارن به دلیل شیب زیاد و عدم قابلیت ساخت و ساز کمتر تخریب شده‌اند. سراب نیلوفر، پرتگاه (ایله‌های رنگین)، بام لرستان، روذخانه کرگانه، تپه ماسور، غار کارستی ماهی بازان و سراب شهوا نیز در معرض بیشترین خطر تخریب قرار دارند. این میراث‌های ژئومورفولوژیکی به دلیل قرارگیری در محدوده شهری با تراکم بیش از ۲۵۰ نفر در کیلومتر مربع و غالباً نداشتن حریم حفاظتی و متولی حفاظت، درنتیجه ساخت و سازهای بی برنامه و سریع شهری و به‌تبع آن دسترسی آسان عموم، در معرض بیشترین تخریب قرار دارند. سایر ژئومورفو سایت‌ها با امتیازی بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ در طبقه متوسط قرار گرفته‌اند. برخی از این ژئومورفو سایت‌ها مانند مخلکوه، دره آیشاران و آبشار طلایی و غار کنجی به دلیل نبود حمایت قانونی و بازدید زیاد گردشگران و یا استفاده شخصی توسط مردم محلی، نیازمند توجه جدی و حمایت قانونی توسط ارگان‌های زیربط هستند.

جدول ۶: نتایج ارزیابی خطر تخریب بر اساس روش بریلها (۲۰۱۶)

سایت	امتیاز	طبقه‌بندی	ژئومورفو سایت	امتیاز	طبقه‌بندی	طبقه‌بندی	امتیاز	طبقه‌بندی
رنگین)	۳۱۰	زیاد	اشکفت قمری	۱۶۵	کم	آسیاب گبری	۲۲۵	متوسط
دان زان	۳۳۰	زیاد	گرداب سنگی	۲۷۵	متوسط	روذخانه خرم‌آباد (پل شاپوری)	۲۹۰	متوسط
سنگ زان	۲۵۰	متوسط	پناهگاه پاسنگر	۱۸۰	کم	اشکفت (۱)	۲۰۵	متوسط
نگان	۲۱۵	متوسط	روذخانه کرگانه	۳۲۵	زیاد	اشکفت (۲)	۲۲۵	متوسط
ملکوه	۲۶۰	متوسط	روذخانه خرم‌آباد (پل صفوی)	۲۷۵	متوسط	تپه چپا خندق	۲۷۰	متوسط
خانه	۲۳۰	متوسط	تپه فلک الافاک	۲۳۵	متوسط	مجموعه کارستی-کارن	۱۷۰	کم
طلایی	۲۳۰	متوسط	چشمہ گلستان	۲۳۰	متوسط	سراب نیلوفر	۳۰۵	زیاد
بشاران کوه	۲۳۰	متوسط	حوض موسی	۲۸۰	متوسط	تپه تقو و توقد (پله برج)	۳۷۰	متوسط
جه کیو	۲۳۵	متوسط	طاق طبیعی سنگ سیلا	۲۶۵	متوسط	تپه ماسور	۳۲۵	زیاد
نممه	۳۵۰	زیاد	سنگ نوشته	۱۴۰	کم	غار کنجی	۲۵۰	متوسط

									بهوا
متوسط	۲۹۰	تپه کلاته کیو	زیاد		۳۲۰	بام لرستان	کم	۱۸۰	کفت ختنی

نتیجہ گیری

با توجه به نتایج فهرست برداری و بررسی میراث ژئومورفولوژیکی خرمآباد تحت تأثیر توسعه شهری و ارزیابی خطر تخریب آن‌ها می‌توان گفت که محدوده مورد مطالعه دارای میراث ژئومورفولوژیکی ارزشمند با ارزش‌های علمی، گردشگری، آموزشی و فرهنگی متعددی است. نتایج به دست آمده از بررسی‌های میدانی، توسعه شهری خرمآباد طی سه دهه اخیر و میزان خطر تخریب بر اساس روش بریلها (۲۰۱۶)، نشان داد که عوامل آسیب به میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرمآباد تحت تأثیر توسعه شهری و فعالیت‌های انسانی مربوطه بوده است. میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرمآباد زیر فشار فعالیت‌های انسانی و در معرض خطر فعالیت‌های انسانی ناشی از گسترش سریع شهرنشینی هستند و غالباً تحت هیچ حفاظت قانونی قرار نگرفته‌اند؛ بنابراین ایجاد وضعیت حفاظتی (به عنوان مثال، حفاظت از طبیعت یا ثبت ملی که ممکن است مطابق با قوانین موجود باشد)، برای میراث ژئومورفولوژیکی شهر خرمآباد از جمله مخلکوه، دره آب شاران، آب شار طلایی، غارها و... ضروری است و می‌تواند در کاهش عوامل انسانی منفی و مخرب ناشی از توسعه شهری کمک کند. این امر نیازمند برنامه‌ریزی توسعه پایدار برای میراث ژئومورفولوژیکی منطقه در کنار سایر آثار میراث طبیعی است. توسعه ژئوتوریسم، ایجاد درآمدهای جدید محلی، افزایش درآمد شخصی و ایجاد شغل‌های جدید را در پی دارد. با توجه به اینکه شهر خرمآباد دارای پتانسیل زیادی در زمینه ژئوتوریسم است، با برنامه‌ریزی دقیق و علمی، می‌توان زمینه سودآوری برای جامعه محلی را از طریق گردشگری و ژئوتوریسم فراهم آورد؛ بنابراین با توجه به اینکه هرقدر میراث ژئومورفولوژیکی به بخش‌های پرتراکم جمعیتی نزدیک‌تر باشد، میزان آسیب و خسارات ناشی از آلودگی‌ها، تخریب و سایر فعالیت‌های انسانی بیشتر است، تعیین عرصه و حریم با هدف نظارت دائمی و رسمی توسط ارگان‌های زیربسط ضروری است. قبل ذکر است که این فعالیت‌ها باید با برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب توسعه یابد، در غیر این صورت بیش از پیش موجب تخریب میراث ژئومورفولوژیکی منطقه می‌شود.

سپاس‌گزاری

این مقاله م استخرج از ر ساله دکتری م صوب در دادشکده جغرافیای دانشگاه تهران است. بدین و سیله از حمایت مالی صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور (INSF) کمال تشکر را داریم.

منابع

- اداره کل هواشناسی استان لرستان، ۱۳۹۷، شناسنامه اقلیمی اداره هواشناسی خرمآباد.
- سرشماری عمومی نفوس و مسکن، ۱۳۹۵، تعداد جمعیت و خانوار به تفکیک تقسیمات کشوری، درگاه ملی آمار.
- شایان، سیاوش؛ بنی صفار، معصومه؛ زارع، غلامرضا؛ فضلی، نفیسه، ۱۳۹۲، ارزیابی توأم‌نندی توسعه گردشگری پایدار ژئومورفوسایت‌ها با تأکید بر روش کومانسکو (مطالعه‌ی موردی: ژئومورفوسایت‌های مسیر گردشگری کرج-چالوس تا تونل کندوان)، مجله برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری، سال دوم، شماره ۵، صص. ۷۸-۹۳.
- علائی طلاقانی و آذر جلیلیان، محمود، ۱۳۹۱، زمین‌گردشگری در ریجاب، تبیین و ارزیابی قابلیت‌های گردشگری آن، مجله تحقیقات جغرافیایی، شماره ۱۰۶، صص. ۱۵۱-۱۶۸.
- قنواتی، عزت ا...؛ کرم، امیر؛ فخاری، سعیده؛ رضایی عارفی، محسن؛ آقا علیخانی، مرضیه، ۱۳۹۳، ارزیابی ژئومورفوسایت‌های منطقه دماوند با استفاده از مدل رینارد، دو فصلنامه ژئومورفولوژی کاربردی ایران، سال سوم، شماره پنجم، صص. ۱-۱۳.

- قدیری معصوم، مجتبی و کشاورز، مهناز، ۱۳۸۰، روند تحولات جمعیت و آینده نگری آن در شهر خرم‌آباد، پرتال جامع علوم انسانی، شماره ۱۵۷، صص. ۱۱۵-۱۰۳.
- مقیمی، ابراهیم؛ رحیمی هرآبادی، سعید؛ هدایی آرانی، مجتبی؛ علیزاده، محمد؛ ارجوی، حسن، ۱۳۹۱، ژئومورفوتوریسم و قابلیت سنجی ژئومورفوسایتهاي جاده‌اي با بهره‌گيري از روش پري يرا، مطالعه موردي، آزادراه قم-کاشان، نشریه تحقیقات کاربردی علوم چهارگیانی، سال دوازدهم، شماره ۲۷، صص. ۱۶۳-۱۸۴.
- مقیمی، ابراهیم، ۱۳۹۴، ژئومورفولوژی شهری، چاپ پنجم، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- مختاری، داود (۱۳۹۴). ژئوتوریسم، انتشارات دانشگاه تبریز، چاپ اول، ص ۴۲۴.
- مقصودی، مهران؛ عباسی، موسی؛ بزرگار، محسن؛ مرادی، انور، ۱۳۹۳، ارزیابی توامندی‌های ژئوتوریسمی ژئومورفوسایتهاي شهرستان مهاباد، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات مدیریت گردشگری، سال هشتم، شماره ۲۵، صص. ۱۰۸-۸۱.
- مقصودی، مهران؛ یمانی، مجتبی؛ مقیمی، ابراهیم؛ رضوانی، محمدرضا؛ بهاروند، مهدی، ۱۳۹۷، شناسایی و ارزیابی ژئومورفوسایتهاي کارستی با استفاده از مدل تلفیقی کوبالیکوا و کرنچر (نمونه موردي: ژئومورفوسایتهاي کارستی شهرستان پلدختر-استان لرستان)، پژوهش‌های ژئومورفولوژی کمي، سال هفتم، شماره ۱، صص. ۱۲-۱۱.
- مقیمی، ابراهیم؛ جعفر بگلو، منصور؛ یمانی، مجتبی؛ مرادی پور، فاطمه، ۱۳۹۷، مقدمه‌اي بر توسعه ژئوتوریسم شهری و چالش‌های پيش روی آن (مطالعه موردي: شهر خرم‌آباد)، ششمین همایش ملي ژئومورفولوژی و چالش‌های پيش رو، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- مقصودی، مهران؛ مرادی، انور؛ مرادی پور، فاطمه؛ رضایی ملکوتی، زهرا، ۱۳۹۷، از میراث ژئومورفولوژیکی تا توسعه پایدار: استراتژی‌ها و چشم‌اندازها در میراث جهانی بیابان لوت، دومین همایش ملي میراث فرهنگی و توسعه پایدار، تهران.
- مقصودی، مهران؛ مقیمی، ابراهیم؛ یمانی، مجتبی؛ مرادی، انور، ۱۳۹۷، چالش‌های پيش رو در مدیریت و حفاظت میراث ژئومورفولوژیکی (مطالعه موردي: آتشفسان دماوند)، ششمین همایش ملي ژئومورفولوژی و چالش‌های پيش رو، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- یمانی، مجتبی؛ مرادی، انور، بزرگار، محسن؛ عباسی، موسی، ۱۳۹۱، ژئومورفوتوریسم و توان سنجی ژئومورفوسایتهاي شهرستان سرداشت با مقایسه روش‌های کامنسکو و رینارد، پژوهش‌های دانش زمین، سال سوم، شماره ۲۱، صص. ۶۸-۸۲.
- یمانی، مجتبی؛ گواری، ابوالقاسم؛ شمسی پور، علی‌اکبر؛ مرادی‌پور، فاطمه، ۱۳۹۳، ارزیابی ژئوائلیم بافت کوهستانی در راستای شناسایی مناطق ژئوتوریسم زمستانی (مطالعه موردي: استان لرستان)، فصلنامه علمی پژوهشی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، دوره ۴، شماره ۱۶، صص. ۹۴-۸۱.
- *AbdelMaksoud, K. M., Al-Metwaly, W. M., Ruban, D. A., Yashalova, N. N., 2018. Geological heritage under strong urbanization pressure: El-Mokattam and Abu Roash as examples from Cairo, Egypt, Journal of African Earth Sciences. Vol. 141, pp. 86-93. <https://doi.org/10.1016/j.jafrearsci.2018.02.008>.*
- *Burek, C.V. and Prosser, C.D., 2008. The history of geoconservation: an introduction. In: Burek, C.V., Prosser, C.D. (Eds.), the History of Geoconservation, Special Publications 300. London. The Geological Society, pp. 1-5.*
- *Bollati, I., Smiraglia, C., Pelfini, M., 2013. Assessment and selection of geomorphosites and trails in the Miage Glacier Area (Western Italian Alps), Environ. Manage., 51 (4), 951-967.*

- Borghi, A., d'Atri, A., Martire, L., Castelli, D., Costa, E., Dino, G., Favero Longo, S.E., 2014. *Fragments of the Western alpine chain as historic ornamental stones in Turin (Italy): enhancement of urban geological heritage through Geotourism*, *Geoheritage*, 6(1), pp. 41-55.
- Brilha, J., 2016. *Inventory and quantitative assessment of geosites and geodiversity sites: a review*, *Geoheritage*, 8 (2), pp. 119-134.
- Brocx, M. & Semeniuk, V., 2017. *Towards a Convention on Geological Heritage (CGH) for the protection of geological heritage*, 19th EGU General Assembly. Austria.
- Brandolini P., Cevasco A., Capolongo D., Pepe, G. Lovergine F., Del Monte M., 2017. *Response of terraced slopes to a very intense rainfall event and relationships with land abandonment: a case study from Cinque Terre (Italy)*, *Land Degradation & Development*: 1-27. DOI: 10.1002/ldr.2672.
- Bruschi, V.M. & Coratza, P., 2018. *Geoheritage and environmental impact assessment (EIA)*. In: Reynard, E., Brilha, J. (Eds.), *Geoheritage: Assessment, Protection, and Management*, Elsevier, Amsterdam, pp. 251-264.
- Betard, F.; Peulvast, J. P.; de Oliveira Magalhães, A.; Carvalho Neta, M. L.; Idalecio de Freitas, F., 2018. Araripe basin: a major geodiversity hotspot in Brazil, *Geoheritage*, (in press).
- Crofts, R. & Gordon, J.E., 2015. *Geoconservation in protected areas*. In: Worboys, G.L., Lockwood, M., Kothari, A., Feary, S., Pulford, I. (Eds.), *Protected Area Governance and Management*, ANU Press, Canberra, pp. 531-568.
- Chan, M.A. and Godsey, H.S., 2016. *Lake Bonneville geosites in the urban landscape: potential loss of geological heritage*, *Dev. Earth Surf. Process* 20, pp. 617-633.
- Coratza P. and Hobléa, F., 2018. *The specificities of geomorphological heritage*. In: Reynard E., Brilha J. (Eds), *Geoheritage: Assessment, protection, and management*, Elsevier, Waltham, in press.
- Del Monte, M. and et al., 2013. *A geotourist itinerary within Rome's city center (Italy): a mixture of cultural and geomorphological heritage*, *Geogr. Fis. Dinam. Quat.*, 36, pp. 241-257.
- Del Lama, E.A., de La Corte Bacci, D., Martins, L., da Gloria Motta Garcia, M., Dehira, L.K., 2015. *Urban geotourism and the old centre of São Paulo city, Brazil*. *Geoheritage*, 7, pp.147-164.
- Del Monte M., D'Orefice M., Luberti G.M., Marini R., Pica A., Vergari F., 2016. *Geomorphological classification of urban landscapes: the case study of Rome (Italy)*. *Journal of Maps*, 12, pp.178-189.
- Erhartic, B., 2010. *Geomorphosite assessment*. *Acta geogr. Slov.* 50 (2), pp. 295-319.
- Feuillet, T. & Sourp, E., 2011. *Geomorphological heritage of the Pyrenees National Park (France): Assessment, clustering, and promotion of geomorphosites*. *Geoheritage*, 3, pp.151-162.
- Gray, M., 2013. *Geodiversity: Valuing and Conserving Abiotic Nature*. Second ed. Wiley-Blackwell, Chichester.
- Garc'ia-Ortiz, E., Fuertes-Guti'errez, I., Fern'andez-Mart'inez, E., 2014. *Concepts and terminology for the risk of degradation of geological heritage sites: fragility and natural vulnerability, a case study*. *Proc. Geol. Assoc.* 125, pp. 463-479.
- Liccardo, A., Mantesso-Neto, V., Piekarz, G.F., 2012. *Urban geotourism – education and culture*. *Anu. Do Inst. Geociencias*, 35, pp.133-141.
- Mihai B., Nistor C., Toma L., Săvulescu I., 2016. *High resolution landscape change analysis with CORONA KH4B imagery. A case study from Iron Gates Reservoir Area*, *Environmental Sciences*, 32, pp. 200–210. DOI 10.1016/j.proenv.2016.03.025.
- Maghsoudi, M., Moradi, A., Moradipour, F., Nezammahalleh, M. A., 2018. *Geotourism Development in World Heritage of the Lut Desert*, *Geoheritage*, 1867-2477, pp.1-16, <https://doi.org/10.1007/s12371-018-0303-2>.
- Pereira, P. and et al., 2007. *Geomorphosite assessment in montesinho natural park (Portugal)*, *Geographica Helvetica*, 62 (3), pp. 159-169.

- Pica, A., Vergari, F., Fredi, P., Del Monte, M., 2016. *The Aeterna Urbs geomorphological heritage (Rome, Italy)*. *Geoheritage* 8 (1), pp. 31-42.
- Reynard, E., 2005. *Géomorphosites ET paysage (Geomorphosites and Landscape)*. *Géomorphologie: relief, processus, environnement*, 3, pp. 181–188.
- Reynard, E., 2009. *Geomorphosites: definitions and characteristics*. In: Reynard E., Coratza P., and Regolini-Bissig G. (Eds), *Geomorphosites*, Pfeil Verlag, München, pp. 9–20.
- Ruban, D. A., 2010. *Quantification of geodiversity and its loss*. *Proc. Geologists' Assoc.* 121, pp. 326-333.
- Reynard, E., Hobléa, F., Cayla, N., Gauchon, C., 2011. *Iconic sites for Alpine geology and geomorphology. Rediscovering heritage?* *Revue de Géographie Alpine, Journal of Alpine Research*, 99 (2), doi: 10.4000/rga.1435.
- Rodrigues, M. L., Machado, C. R., Freire, E., 2011. *Geotourism routes in urban areas: a preliminary approach to the Lisbon geoheritage survey*. *Geojournal of tourism and geosites*, Year IV, vol. 8, pp. 281-294.
- Reynard, E. & Coratza, P., 2016. *The importance of mountain geomorphosites for environmental education. Examples from the Italian Dolomites and the Swiss Alps*. *Acta geogr. Slov.* 56 (2), pp. 291-303.
- Reynard, E., Pica A., Coratza, P., 2017. *Urban geomorphological heritage. An overview*. *Quaestiones Geographicae*, 36 (3).
- Reynard, E., Pica, A., Coratza, P., 2017. *Urban geomorphological heritage, an overview*. *Quaest, Geogr*, 36, pp.7-20.
- Reynard, E. and Brilha, J., 2017. *Geoheritage: Assessment, Protection, and Management*, Elsevier, Amsterdam, p. 482.
- Reynard, E., Brilha, J. (Eds.), 2018, *Geoheritage: Assessment, Protection, and Management*. Elsevier, Amsterdam.
- Sellier, D., 2016. *A deductive method for the selection of geomorphosites. Application to Mont Ventoux, Provence, France*. *Geoheritage*, 8 (1), pp.15-29.
- Vegas, J., Albarruche, E., Carcavilla, L., Garc'ia-Cort'es, A ', D'iaz-Mart'inez, E., Ponce de Leo'n, D., 2015. *Integrating geoheritage into environmental impact assessment*. In: *VIII International ProGEO Symposium, Reykjavik (Iceland), Programme and Abstracts*, pp. 37-38.
- Wang, L., Tian, M., Wang, L., 2015. *Geodiversity, geoconservation and geotourism in Hong Kong global geopark of China*, *Geologists' Assoc*, 126, pp. 426-437.
- Zouros, M. and Nickolas, C., 2007. *Geomorphosite assessment and management in protected areas of Greece (Case study of the Lesvos island – coastal geomorphosites)*, *Geographica Helvetica Jg*, 62 (3), pp.169-180.
- Zagozdzon, P. P. and Zagozdzon, K. D., 2016. *Some aspects of geotourism in Poland-underground facilities and urban Geotourism*, *Przeglad Geol*, 64, pp. 739-750.